

Поряд із вищенаведеним, до конкурентних переваг, пов'язаних з інноваційною діяльністю, можна віднести пропозиції унікального товару чи послуги, унікальних методів їх виробництва та реалізації; пропозицію ліцензованих продуктів; спроможність змінювати характер конкуренції (з цінової на нецінову); нову концепцію товарів, продукції, послуги, процесу чи методу здійснення діяльності; зміну методів взаємодії між елементами системи з підвищення ефективності менеджменту, логістики, організації мереж тощо [3].

Необхідно зазначити, що в останні роки для підприємств споживчої кооперації активно застосовуються засоби розвитку бренду споживчої кооперації. Для підприємств споживчої кооперації Львівщини брендом є обраний колір – зелений, в який перефарбовано всю торговельну мережу, при цьому застосовується однотиповий дизайн оформлення магазинів з відповідними вивісками та іншими засобами графічного дизайну. Таким чином, торговельні підприємства споживчої кооперації відображаються не як окремі суб'єкти господарювання, а як потужна торговельна мережа.

Виходячи із вищенаведеного, можемо зробити висновок, що для підприємств споживчої кооперації у процесі її реформування актуальним є впровадження інновацій у всіх видах діяльності і технологічних процесах.

Література.

1. Вісник Львівської комерційної академії / [ред. кол.: Башнянин Г.І., Апопій В.В., Вовчак О.Д. та ін.]. – Львів: Видавництво Львівської комерційної академії, 2013. – Вип. 40. – 162 с.
2. Блонська В.І. Ефективність впровадження інноваційних технологій у торговельних мережах / В.І. Блонська // Вісник ЛКА. – 2011. – Вип. 37. – С.159-165.
3. Мазаракі А. Інновації як джерело стратегічних конкурентних переваг / А. Мазаракі, Т. Мельник // Вісник КНТЕУ. – 2010. – №2. – С. 5-17.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Машилій С. О., студент

Науковий керівник: Вуйцик О. І., к.е.н, доцент

Львівський національний університет імені Івана Франка

Важливим напрямом активізації розвитку національної економіки, підвищення рівня життя населення та формування знань іноземних громадян про Україну є розвиток туризму. Як відомо, наша країна володіє багатим туристичним та рекреаційним потенціалом. Україна відзначається як великою кількістю історико-культурних пам'яток, так і неоціненними природними перлинами. Значними є рекреаційні можливості рідного краю. Слід зазначити, що у нашій країні функціонує велика кількість санаторно-курортних та оздоровчих закладів. Так, за даними Державної служби статистики України у 2014 році налічувалося 320 санаторіїв та пансіонатів з лікуванням,

118 санаторіїв-профілакторіїв, 90 будинків і пансіонатів відпочинку, 1400 баз та інших закладів відпочинку, 13977 дитячих оздоровчих таборів [1]. Кількість цих закладів значно менша, ніж у попередньому році, оскільки частина з них розташована на території АР Крим, м. Севастополі та частинах Донецької та Луганської областей, що є на даний час тимчасово окупованими.

На жаль, потужний рекреаційний потенціал України на даний час використовується не повністю, а також не завжди ефективно. Про це свідчать і статичні дані. Зокрема, кількість туристів, яким були надані послуги суб'єктами туристичної діяльності України у 2014 році, становила усього 2425089 осіб [1], що на 1029227 осіб, або на 29,8 % менше, ніж у попередньому році. При цьому спостерігалась наступна ситуація щодо чисельності туристів:

- внутрішні туристи становили 322746 осіб. (13,3% від загальної кількості туристів), що на 379860 осіб, або на 54,1% менше від рівня 2013 року;
- іноземні туристи склали лише 17070 осіб (0,7% від загальної кількості). Це на 21524 осіб, або у 13,6 рази менше від даних попереднього року;
- туристи-громадяни України, які виїжджали за кордон, становили 2085273-осіб, що займало майже 86,0 % від загальної чисельності туристів. Це на 434117 осіб або на 17,2 % менше від рівня 2013 року.

При наявності об'єктивних негативних факторів, що діяли у минулому 2014 році та продовжують впливати на стан туризму і тепер, таких як окупація Криму, ведення бойових дій на Сході України, політична незбалансованість та інші, значне зменшення кількості іноземних туристів в Україні, на наш погляд, є до деякої міри закономірним. Проте велика частка туристів - громадян України, які виїжджали за кордон, та порівняно невелика частка внутрішніх туристів свідчить про неналежне використання туристичного потенціалу нашої держави.

Загалом, у результаті проведеного аналізу можна також виділити низку наступних проблем діяльності підприємств туристичної галузі в Україні:

- недостатній розвиток матеріально-технічної бази об'єктів туризму, яка повинна відповідати обсягам туристичних ресурсів конкретного регіону та величині попиту на його туристичні продукти. Об'єкти туристичної сфери потребують значних капіталовкладень для їх підтримування в належному стані та забезпечення розвитку (наприклад, замки, бази відпочинку тощо), а це є проблематичним в умовах бюджетного дефіциту;
- невідповідність туристичної та суміжної з нею інфраструктур (соціальної, енергетичної, мережі доріг, комунікацій) вимогам міжнародних галузевих стандартів через їх низький рівень розвитку;
- недостатньо високий освітньо-кваліфікаційний рівень працівників туристичної галузі, що перешкоджає ефективному прийняттю рішень у сфері управління та використання регіонального туристичного потенціалу, а також успішної реалізації розроблених заходів;
- недоліки в організації належного інформаційного забезпечення підприємств туристичного бізнесу, яке стосується як поширення інформації про особливості та переваги самих туристичних об'єктів, так і включає наявність та

функціонування електронних систем резервування місць та здійснення платежів, мереж цифрового та мобільного зв'язку, інформаційних систем управління тощо;

- недостатня ефективність заходів, що здійснюються державою в галузі розвитку туризму, включаючи розробку державних програм, податкового регулювання, візового режиму для іноземних туристів в Україні.

Задля підвищення рівня розвитку туристичної галузі та допоміжних інфраструктур доцільно вживати заходів щодо залучення державних інвестицій в туристичну галузь, а також стимулювати вкладення зовнішніх і внутрішніх інвесторів, які повинні залучатися на засадах використання системи конкурсних відборів. Збільшенню обсягів регіональних туристичних потоків також сприятиме розвиток інфраструктури туристичної сфери та суміжних з нею галузей (транспорту, торгівлі, сільського господарства, виробництво товарів широкого вжитку, сфери обслуговування та ін.), наближення обслуговування туристів до рівня вимог міжнародних стандартів.

Отже, активізація розвитку туристичних підприємств в Україні може бути досягнута в результаті комплексу заходів, які спрямовані на розширення спектру туристичних послуг, зростання їх якості, покращення рівня сервісного обслуговування, створення сприятливих умов для інвестицій, оптимізації податкового регулювання розвитку підприємств у нашій державі. У свою чергу, результатом таких заходів буде зростання наповненості бюджетів різних рівнів, досягнення високих темпів економічного розвитку підприємств туристичного бізнесу та регіонів, підвищення зайнятості та соціального рівня життя населення тих районів, де розташовані туристичні об'єкти, досягнення пізнавального ефекту та відновлення життєвих сил туристів, задоволення широкого кола їх особистих та соціальних потреб.

Література.

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

ПЕРЕШКОДИ НА ШЛЯХУ ДО ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Міхайлечко І. М., студент

Науковий керівник: Халіна В. Ю., к.е.н., доцент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

На сьогоднішній день питання енергозбереження та ефективного використання енергоресурсів постає напрочуд гостро, оскільки підвищення тарифів на енергоносії спричиняє як збільшення частки витрат на оплату комунальних послуг у структурі бюджету домогосподарства, так і частки даної витратної статті у структурі собівартості реалізованої продукції виробничого підприємства.